

hêviya gel

Sal: 4
Hejmar: 29
Çile: 1990

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBÎN!

Kürt halkı kendi göbeğini kendisi kesmelidir.

Kürdistan sorunu, Türkiye'de, demokrasi sorununun "olmazsa olmaz" parçasıdır. Türkiye'de demokrasi mücadelesi içinde yer alan veya almak isteyen her güç bunu hesaba katarak açık ve net bir politikaya sahip olmalıdır. Başdöndürücü bir hızla yaşanan süreç, ikiyüzlü politikalara, çifte standartla yol almak isteyenlere yaşam hakkı tanımıyor. Pratik yaşam ve gelişmelerdeki hız, her şeyi kısa sürede açığa çıkarıyor. SHP içinde meydana gelen son ayrışmalar buna örnektir.

SHP'nin ne menem bir "demokrasi" anlayışına sahip olduğu sosyalistlerce biliniyordu; ama, bu bilindiği halde, çok sayıda reformist gücün SHP'yi "ehven-i şer" olarak gördüğü ve kitleleri SHP'nin kuyruğuna taktığı da bir gerçektir. Ayrıca, demokrasi güçlerinin varlık gösteremediği, alternatif politikalar üretmediği ve kendilerini sosyal şöenlikten kurtaramadığı bir dönemde, belirli alanlarda, kitlelerin SHP'ye yönelmesi kaçınılmazdı. Bu konuda tüm demokrasi güçleri şu veya bu ölçüde "günahkardır". Bu günahattan hala kurtulmuş değiller.

Bugün artık kel gizlenemiyor, Kürdistan sorununda, burjuva güçleri arasında fark olmadığı; Kürdistanlı politikacıların kendi göbeğini kendilerinin kesmesi gerektiği daha iyi görünüyor. Ve kitleler de bu anlayışa destek veriyor. 7 SHP'li milletvekilinin (Ahmet Türk, Mahmut Alnak, Adnan Ekmen, M.Ali Eren, İsmail Hakkı Önal, Kenan Sönmez, ve Salih Sümer)

Paris'teki "Kürtler, insan hakları ve kültürel kimlik" adlı konferansa katıldıkları gerekçesiyle SHP'den atılmaları ile birlikte, Kürdistan il ve ilçelerinde kitlesel olarak SHP'den ayrışmalar halkın bu konudaki duyarlılığını açığa çıkarıyor. Ayrıca 7 milletvekilinin atılmasıyla birlikte SHP içindeki anti demokratik uygulamaları protesto ederek partilerinden istifa

eden milletvekillerinin tavrı da demokrasi mücadelesine bir katkıdır.

Atılan ve ayrılan, toplam 16 Milletvekilleri yaptıkları ortak açıklamada: "Kürt sorunu diye adlandırılan sorunun kalıcı bir biçimde çözümü, ancak soruna yaklaşımın özgürleştirilmesi, demokratikleştirilmesi, sivilleştirilmesi ve toplumsallaştırılmasıyla olanaklıdır. Sorunun çözüm yollarının aranmasını, demokratik işleyişin, açıklığın ve denetimin ulaşmadığı iç ve dış odakların hesaplarına ve görüşlerine bırakmak ve buralarda oluşturulan formülleri tek doğru olarak kabul etmek, yapılacak hataların en büyüğüdür. Sorun daha fazla gecikmeden, önce siyasi partilerin kendi organlarında, sonra da TBMM'nin ortak platformunda tartışılmalıdır." denildi.

Görüldüğü gibi, açıklama, bazı demokratik istemleri içinde barındırsa

da, gerçekçi olmayan birtakım önerileri de içermektedir. Mevcut burjuva partilerinin bu soruna bakış açıları bellidir; bu da, kendi içindeki Kürtleri susturup kullanmakla sınırlı kalmaktadır. Cırtlak ses çıkaranları, istediği an dışlamaktadırlar. Ki, bu açıklamayı yapanlar bunu kendileri yaşadılar. Bu konuda politikayı belirleyen Beyaz Saray ve generallerdir. İktidardaki

ANAP'ın, ABD'nin sunduğu program çerçevesinde Kürdistan sorununa yaklaşımı vardır. Bu yaklaşım, (eğer silahlı susturamazlarsa) dil ve kültür serbestliğini aşmamaktadır. Bu ise Kürt sorununun çözümü değil; gelişen mücadeleyi

engelleme olayıdır.

Sorunu, burjuva partilerinin organlarından ziyade; tabanında tartışmaya sokmak, ya da mevcut tartışmayı boyutlandırmak; ve süreç içinde onların, kendilerine hiç bir yararı olmayan bu partilerden kopmasını sağlamak gerek. Uluslararası koşullar, Türkiye'de demokrasi mücadelesinin vardığı boyutlar, Kürdistan'da yaşananlar, artık Kürdistanlıların tüm burjuva partilerinden kopup kendi göbeğini kesmeye yönelmesini gerekli kılmaktadır. Bu konuda, ulusal demokratik güçlerinin desteğini alarak atılacak sağlıklı bir adım, kitlesel destek sağlayacak, yasal sınırları zorlayacak ve çok yönlü bir mücadeleyi gerektiren ulusal kurtuluş sürecinde, demokratik alanda, yeni bir platformun kapılarını aralayacaktır.

SOSYALİST BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILAR DEVAM EDİYOR

- Vatan Güneşi çalışanları ve dağıtıcıları "örgüt" üyesi oldukları gerekçesiyle tutuklandılar.

- Vatan Güneşine yapılan saldırılar yurt içinde ve dışında değişik çevrelerce protesto edildi.

Demokrasiye geçti-geçiyor; 141-142 kalktı kalkıyor, tartışmalarının yapıldığı Türkiye'de ilerici basın üzerindeki baskılar aralıksız sürdürülüyor, işkence tezgahları durmaksızın işletiliyor. Bu baskıların nerelere vardığını son olarak Vatan Güneşi'ne yapılan saldırılarda görmek mümkün.

Vatan Güneşi'nin F.Almanya, Danimarka, İsviçre, Fransa, İsveç ve Orta-doğu temsilciliklerinin ortak yaptıkları açıklamaya göre; Eylül 1989'da yayın yaşamına giren Vatan Güneşinin çıkan toplam 4 sayısı toplatılmış ve 4.sayısının toplatılmasıyla birlikte Derginin Çağaloğlu'ndaki merkez bürosu basılarak Vatan Güneşi sahibi, sorumlu müdürü ve çalışanları gözaltına alınıyor; bir haftayı aşkın bir süre işkence yapıldıktan sonra tutuklanıyorlar.

Vatan Güneşi'ne yönelik saldırılar yurt içinde biraraya gelen 15 dergi tarafından ortak bir basın açıklamasıyla protesto edildi.

Yurt dışında, Vatan Güneşi yurtdışı temsilciliklerinin ortak hazırladığı bir metinle durum Amnesti İnternasyonal rapor edildi. Bu kurumun İngiltere'deki merkezi konuyla ilgili girişimlerde bulundu.

Yine Vatan Güneşi yurtdışı temsilciliklerinin verdiği bilgiye dayanarak Alman Gazeteciler Birliği durumu Uluslararası Gazeteciler Federasyonuna bildirdi ve ayrıca Türkiye'nin Almanya'daki Başkonsolusluğuna nezdinde olayı protesto ederek konuyla ilgili kendilerine bilgi verilmesini istedi.

Proteto metninin Türkçesi şöyle:

tarikh: 18.12.1989

teleks no: 0413276

"Türkiye Başkonsolosluğuna

Sayın Bay ve bayanlar,

Aldığımız bilgilere göre, Vatan Güneşi dergisinin İstanbuldaki Şubesi aranmış, Polis derginin sahibi Rifat Sefah ve Şükran Duran ile derginin yazı-

işleri müdürü Rifat Eroğlu ve dergide çalışan bazı kişiler tutuklanmıştır.

Alman Gazeteciler birliği, Türkiye'deki basın özgürlüğünün gelişmesini yakından takip ediyor. Sizden, tutuklanan gazetecilerin akibeti hakkında bize bilgi vermenizi rica ediyorum. Edindiğimiz bilgilere göre, gazetecilerin avukatları da, araştırmalarına rağmen, gazetecilerin nerede olduklarını henüz öğrenememişlerdir.

Ayrıca ben bu dergiye karşı yapılanların hangi kanuni maddeye dayanarak yapıldığını öğrenmek istiyorum.

Ben, bana şimdiye dek ulaşan haberleri ayrıca Uluslararası Gazeteciler Federasyonuna bildirdim.

Bu konuyla ilgili beni bilgilendirirseniz memnun olurum.

Uwe Evers

Uluslararası ilişkiler şube müdürü

Ayrıca Türkiye'de yayınlanan 6 dergi'nin Yurtdışı temsilcilikleri biraraya gelerek ortak bir metin hazırladılar ve bu metni Avrupa dillerine çevirip tüm Avrupa ülkelerinde basına sunma çalışmalarını sürdürmektedirler. Sözkonusu metinde, 12 Eylül sonrasında halklarımıza ve genel olarak ilerici basına yönelik baskılar kısaca özetlendikten sonra bu baskıların devam ettiğine dair şu örnekler sıralanmaktadır:

"....

-Eylül 1989'da yayın hayatına başlayan Vatan Güneşi adlı aylık derginin 4. sayısı Aralık'ta çıktı. Derginin dört sayısı da "bölücülük" (Kürtçülük) propağandası yaptığı gerekçesiyle toplatıldı ve yöneticileri hakkında dava açıldı. Vatan Güneşi'nin İstanbul'daki merkez bürosu 5 Aralık günü polislerce basıldı; derginin yazışları müdürü Rifat Eroğlu ile dergiye çıkaran şirket sahiplerinden bayan Şükran Duran gözaltına alındılar. Yine aynı tarihlerde Hatay/Kırkhan'da dergi sahibi Rifat Sefah ile dergi dağıtıcısı 4 kişi gözaltına alındılar. İstanbul ve Kırkhan'da gözaltına alınan dergi çalışanları toplam 7 kişi, işkenceli sorgulamadan sonra tutuklandılar. Vatan Güneşi, hemen tüm sayılarında ağırlıklı olarak Kürt sorununu işledi, Kürt kimliğini ortaya koymaya çalıştı. Derginin bu özelliği, polisin ve ilgili

resmi makamların baş hedefi haline gelmesine neden oldu. İlgili resmi makamlar, dergiye gizli bir örgütle ilişki içine sokmak suretiyle kapatmak istiyorlar.

İstanbul'da tutuklanan Şükran Duran ile Rifat Eroğlu'nun mahkemesi 23 Ocak'ta başlıyor. Bayan Şükran Duran'ın işkence sonucu sağlık durumunun kötü olduğu tarafımızdan bilinmektedir. Kırkhan'da tutuklanan 5 kişi ise Malatya DGM (Devlet Güvenlik Mahkemesi)'ye sevk edilmişlerdir.

-Yeni Çözüm adlı aylık derginin şimdiye kadar çıkan toplam 30 sayısının 2/3'si toplatılmıştır. Dergi çalışanlarından 3 kişi halen tutuklu bulunuyor.

-Emeğin Bayrağı adlı aylık derginin çıkan 20 sayısından 16'sı toplatılmış olup 3'ü hakkında dava açılmıştır.

- Toplumsal Kurtuluş dergisinin yayınlanan 27 sayısından 19'u toplatılmış; 3 sayısına matbaada elkonulmuştur. Dergi sorumlularından bir kişi gözaltındadır.

- Çağdaş yol dergisinin yayınlanan 10 sayısından 5'i toplatılmıştır.

- Güneşe çağrı dergisinin çıkan 8 sayısından 3'ü toplatılmıştır.

- Medya Güneşi şimdiye kadar çıkan 12 sayısının tümü toplatılmıştır.

ve Toplam 5 sayısı yayınlanan Toplumsal Diriliş dergisinin de 3 sayısı toplatıldı, sorumluları tutuklandığından ötürü dergi yayın yaşamına son vermek zorunda kaldı.

"Aşağıda adları bulunan ve Türkiye'de yayınlanan dergilerin yurtdışı temsilcilikleri olarak Türkiye'deki devrimci basına yönelik bu uygulamaları kınıyor ve Avrupa'daki tüm basınyayın vb. kuruluş ve çevrelerin de bu durum karşısında tavır almalarını istiyoruz. Bugün Türkiye'de düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü ortadan kaldıran TCK'nun 141,142 vb. maddelerinin kaldırılmak istendiği bir dönemde, yurtsever, sosyalist basının başına bu sorunlar geliyor. Bu durum açıkça gösteriyor ki, Türkiye, Avrupa kamuoyuna karşı şirin görünmek için binbir çeşit yalan uyduruyor ve sahtekarlığın alasını yapıyor. Türkiye'de uygulanan bu insanlık dışı tavrılara karşı koymak,

Türkiye'yi teşhir ve protesto etmek bir insanlık görevidir...
imzalar

Vatan Güneşi
Yeni Çözüm
Emeğin Bayrağı
Toplumsal Kurtuluş

Çağdaş Yol
Güneşe Çağrı

Milliyet - 16.12.1989

Kürt örgütü TSK'ya darbe

• Hilmi DİKEN
• Hamza EZER

HATAY Emniyet Müdürlüğü tarafından başlatılan operasyon sonucunda İstanbul, Malatya, Diyarbakır ve Ankara da yasadışı (Tavgera Sosyalist Kürdistan TSK) örgütünün, aralarında Türkiye sorumlusunun da bulunduğu on bir mensubu yakaladı.

Hatay'ın Kırıkhan ilçesinden Suriye'deki kampa kaçmak istedikleri Hatay Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube ekibi tarafından yakalanan örgütü yöneten sorumlusu Rifat Sefali, Suriyeli İsmet Bayşan, Ankara'da silah ve propaganda sorumlusu Sabna Demir, Şikra Üzümmez ve Metin Übeyli'nin

örgütmenlerinde, çok önemli bilgiler elde edildiği bildirildi. İstanbul, Ankara, Diyarbakır ve Malatya'da da sürdürülen operasyonlar sonucu, Örgütü ve Ortadoğu sorumlusu Cema Şikra'nın devrim nikâhı rumusu Mehmet Erten, Diyarbakır Belediye'sinde tahsilat jeliği yapıldığı bildirilen ve örgütünü kuryeliği ile finansman sağladığına da yürüyen Mahmut Bekir, Diyarbakır'da terderrisinin yazı işleri müdürü Rifat Eroğlu ile Dr. Ahmet Ofar da yakalandı.

Hatay Emniyet Müdürü Bülent Orakçoğlu'ndan alınan bilgiye göre, Suriye'ye gitme hazırlıkları içindeki yakalanmalar, 1986 yılında kurulan örgütü bünyesindeki çözümler...

• İstanbul, Ankara, Malatya ve Diyarbakır'da sürdürülen operasyonlar sonucu Kürdistan Kurtuluş Hareketi Örgütü'nden 11 kişi yakalandı. Örgütün Türkiye sorumlusu Mehmet Erten de yakalanmalar arasında bulunuyor

TALABANI DESTANI

PKK'nin pasiflik suçları ve amacı Marxisst-Leninist bir Kürdistan'ın silahlı eylemleriyle önce, halkı eğiterek, bilincini direrek kurmak olan Kürdistan Kurtuluş Hareketi adı örgüt, tam destek verildiği bildirildi. Talabani'nin Suriye sınırlarında örgütün 2. kampını kurmasına yardımcı olması söz verildiği bildirilen, örgüt üyelerinde elde edilen bilgilerden bazıları şöyle:

• Suriye'nin gizli istihbarat örgütü Mühaberet, Tavgera'ya destek olmuyor. Ancak, Filistin El Feth Örgütü'nün kimliklerini saklar, kendi fotoğraf...

ARANANLAR

Bu arada silahlı eylem için henüz zamanın gelmediğini be acısından ayrılan Kürdistan Kurtuluş Hareketi Örgütü'nün aranma üyeleri Fikret Sefali, Mehmet Ürün, Kemal ve Hilmi'nin Suriye'ye kaçmaları...

İsmet Bayşan defalarca tespit kaçaklık olaylarına da kurucu

İsmet Bayşan defalarca tespit kaçaklık olaylarına da kurucu...
• Şam'daki örgüt üri Raknetin Mahabbet Lübnan'da ve Hatay'da gizli destek bölgede bekliyor. Yayı olarak 1.5 saat yurtdışında sonra Şikra-Vadialı edici makre ve siyasi kamp yerini ulaştırabiliyor.

• Filistinlilerin kampına da yakın olan bölgede, 3 silahlı militan sürüklü nöbet tutuyor.
• Cuma kod adı İsmet Bayşan, militanlar Türkiye-Suriye arasındaki geçişlerini...

Yakalanmalar arasında bulunan Rifat Sefali'nin, arkadaşları ile birlikte örgütü yönettiği uyarınca Diyarbakır'da kurulan "Yavuz Gökçe" adlı dergiyi çıkarmaya başladıkları, ancak 4 fından İstanbul DGM tarafından yakalandığı bildirildi. Olanları kullanarak Rifat Sefali'den marifet...

tabanca kullandığı ve uzamı sordur arandığı bildirildi.

Kısaca TSK olarak da tanınan Kürdistan Sosyalist Hareketi (Tavgera Sosyalist Kürdistan) 1986 yılında Malatya'da kuruldu. PKK gibi doğrudan silahlı eylem yerine halkın yava yava toyuyla bilincendirilmesi rinde olan yasadışı örgüt 'tan Öncü İçi Partisi, 'ta Mübaheret, Kürdistan Partisi Geçici Birlik 'nden kopmaları tararıldı.

Suriye'nin başkanı sığı beklenen TSK 'tan Zeki Adem, 'tina ve celerinin v. TSK'nun Ge-düncası ve yuk- v. 1984 tarih- ' Uludere kuvveti- e öldürü-

KIRIKHAN'DA YAKALANDILAR- Antakya Emniyet Müdürlüğü'nün Kırıkhan'da yapılmış operasyonlar sonucunda yakalanan örgüt elemanlarından Sükrü Özyıldız, Metin Übeyli, Rifat Sefali ve İsmet Bayşan görülüyor

PKK'ya alternatif örgüt ortaya çıkarıldı

"Türkiye Kürdistan Sosyalist Örgütü" adlı...

...personel, unter ihnen die Herausgeber Rifat Sefali und Sukran Çuran sowie den Chefredakteur Rifat Eroğlu festgenommen.

Der Deutsche Journalisten-Verband (djbv) nimmt lebhaften Anteil an der Entwicklung der Pressefreiheit in der Türkei. Ich bitte Sie, mir aufschreiben zu lassen, der Verdacht der festgenommenen Journalisten zu geben, wie zu erfahren war, konnten selbst die rechtsstaatliche der beschriebenen nichts über den außerrechtlichen der festgenommenen Journalisten herausfinden.

Ich bin zusammen mit interessierten Journalisten der Welt über die rechtlichen Grundlagen des Vorgehens gegen diese Journalisten informiert. Ich habe die mir bislang zugegangenen Informationen an die internationale Journalistenföderation (IJF) nach druckseitiger Vorentscheidung, fuer eine baldige Nachricht über den Fall...

mit freundlichen Grüßen

Uwe Evers
referent fuer internationale Beziehungen

Yeni Demokrasi ve wpr...

İstanbul Haber Servisi - Avlık Yeni Demokrasi Dergisi'nin 28. sayısı dergide ve alan "Kambur Üstüne Kambur TBKP ve Kurt Ulusal Sorunu" başlıklı yazıda bolucu propaganda yapıldığı savıyla toplandı. Dergiden yapılan açıklamada, İstanbul DGM tarafından verilen toplama kararı eleştirildi. Ote yandan, dün 15 ayrı derat adına yapılan ortak açıklamada 6 aralık günü Vatan Güneşi Dergisi'nin merkez bürosunun basılması ve dergi sahipleri Rifat Sefali, Sükrü Duran ve Yazı İşleri Müdürü Rifat Eroğlu'nun gözaltına alınması protesto edildi.

Hatay'da Suriye'deki kampa kaçmak isteyen yakalanan yasadışı örgüt üyeleri Rifat Sefali, Sükrü Özyıldız, Metin Übeyli ve İsmet Bayşan (Fotoğraf: Hatay Emniyet Müdürlüğü)

Tavgera Operasyonu

İstanbul, Hatay, Malatya Diyarbakır ve Ankara'da yapılan operasyonlarla yasadışı Kürdistan Kurtuluş Hareketi örgütünü üst düzey sorumlularının da aralarında bulunduğu 11 kişi yakalandı.

• Hilmi DİKEN-Hamza EZER'in Haber 7. sayfa Suriye'de kampı bulunduğu belirtilen örgütü Talabani'nin tam destek verdiğini, Lübnan'da eğitim kampının bulunduğu öğrenildi.

Yeni Demokrasi ve wpr...
Jick PELLIK 0413270 pmnd
FILLIYIN 104-1
AYLA

Yaklaşık 5,5 milyon nüfuslu 21,4 bin kilometre kare yüzölçümüne sahip Orta Amerika ülkesi olan El Salvador'da 9 yıl önce oluşturulan **Farabundo Marti Ulusal Kurtuluş Cephesi** uzun yıllar süren gerilla savaşıyla artık ülkenin üçte ikisini kontrol ediyor. Hükümet güçlerini masaya oturtmak zorunda bırakıyor. Görüşmeler süresince de eylemler durmuyor, görüşmelerde samimi davranmayan hükümet güçlerine de taviz verilmiyor. Zaman zaman kesintiye uğrayan görüşmelerde FMLN gerillaları başarılı saldırılarını sürdürüyor. 89'un son aylarında yeniden ara verilen görüşmelerde çatışmalar şiddetlendi ve böylesi bir dönemde Aralık 1989'da, FMLN İsveç sözcülerinden biri olan **Camilo Sandoval** ile görüştük; bizi, son gelişmelerle beraber FMLN'nin mücadelesi hakkında bilgilendirmesini istedik. Bu röportajı okuyucularımıza sunuyoruz.

Heviya Gel

EL SALVADORDA FMLN İKTİDARA YÜRÜYOR

soru: Bize FMLN'nin kuruluşu, politikası, stratejik hedefi ve mücadelesi ile ilgili kısa bilgi verirmisiniz.

cevap: FMLN'in kuruluşu 1980 yılında ilan edildi. Cepheye 5 siyasi örgüt yer alıyor. Bu örgütler FMLN kurulmadan önce kendi mücadelelerini ayrı ayrı sürdürüyorlardı. Bunlar; El Salvador Komünist Partisi, (1930 yılında kurulmuştu) FPL-Halk Kurtuluş Güçleri (1970 de kuruldu) yine 1970 yılında kurulan ERP-Devrimci Halk Ordusu, ERN-Ulusal Direniş Örgütü ve PRTS-Orta Amerika İşçi Partisi dir.

Yukarıda isimlerini saydığımız bu örgütler 1980 yılında biraraya gelerek Farabundo Marti Ulusal Kurtuluş Cephesini (FMLN) kurdular.

soru: Ülkedeki somut durumun dışında, biraraya gelmenizi kolaylaştıran etmenler nelerdi?

cevap: Birkez bu hareketlerin/partilerin hepsi marksist-leninist anlayışı kabul ediyordu; ikincisi bu hareketlerin hepsi silahlı savaşımdan yanaydı ve hepsinin politik örgütleri yanında askeri örgütlenmeleri vardı. Bu ortak noktalar birleşmemizi kolaylaştırdı.

Belirli politik ayrılıklarımız olsa da diktatörlüğü yıkıp iktidarı ele geçirmek ortak hedefimizdi. Örgütlerimizin amacı ve hedefi açıktı. Hepsi belli bir politik olgunluk içindeydi. Bazı önemsiz ayrıntılarda birbirimize tavizler verdik. Düşmanın işine yarayacak bir sürtüşmeye hiç girmedik, birbirimize karşı silah hiç kullanmamıştık, kullanmadık. İdeolojik planda tartışmalarımız her zaman oldu hala devam ediyor, ama bunu bile düşmana malzeme bırakmayacak biçimde dikkatle yapıyoruz.

Örneğin; iktidarı nasıl ele geçirileceği konusunda değişik görüşler vardı. Bazı güçler ülkede devrimci durumun olgunlaşmış olduğunu ve halkı genel ayaklanmaya çağırmanın zamanı geldiğini, bazıları ise, daha savaşın o olgunluğa varmadığını gerilla savaşımının devam ettirilmesi gerektiği kanısındaydılar. Yine bazı güçler seçimlere katılmaktan yanaydı, bazıları seçimlere katılmayı red edip silahlı savaşımı daha da geliştirmek istiyor; bazıları ise, hem seçimlere katılmayı hem de silahlı savaşımı geliştirmeyi önermekteydiler. Tüm bu sorunlar or-

tak mücadele sürecinde çözümlendi asgariye indirildi. FMLN yöneticileri, önemli olmayan bazı görüş ayrılıklarını hala kendi aralarında tartışıyor ve çözüme varmak istiyor. Ama 1970'lerde olan görüş ayrılıklarının birçoğu şu anda yok. Tüm gücümüzü düşmana yöneltmiş durumdayız. Tarih bize, ancak güçlerimizi birleştirerek iktidara varacağımızı göstermiştir.

soru: FMLN kurulduğu dönemde halkın ve devrimci örgütlenmelerin durumu ne idi?

cevap: Yoksulluk ve baskı halkın sabrını tüketmişti. Seçimler yapılıyor ama, her seçime mutlaka hille karışıyor ve diktatörler iktidarı birbirine devrediyordu. Bunlar halka bir yarar sağlamıyordu. Halk bu yolun bir çözüm olmadığını kavramaya başlıyordu.

Ülkede çok sayıda demokratik kitle örgütü kurulmuştu. Bunlardan en güçlüsü Ulusal Birlik Muhalefet (UNO) idi. UNO'nun içinde üç politik örgütte faaliyet yürütüyordu. UDN, PDC (Hıristiyan Demokratlar) MNR (Ulusal Devrimci Hareket- Sosyal Demokrat görüşe sahip). UNO bir anlamda seçimler için oluşturulmuş bir koalisyon-

du. Ancak, hileli seçimlerin devamı, seçimlere karşı halkın ilgisini gittikçe azalttı, seçimlere halkın inancı kalmayınca UNO'nunda işlevi tamamlanmış oldu. Bunun ardından 1980'de Devrimci Demokratik Cephe (FDR) kuruldu. Bu da bir anlamda demokratik kitle örgütlerinin oluşturduğu bir cepheydi içinde politik örgütlerden MNR ve MPSC vardı. Ayrıca katolik kilisesi temsilcileri, sendika temsilcileri FDR içinde yer aldılar. FMLN ile FDR iki bağımsız cephe durumundadır, ama kendi aralarında ittifakları var ve eylemleri birbirini destekler niteliktedir. Bu nedenle hükümet FDR'i FMLN'in yan kuruluşu olarak görmekte ve ona zarar vermek istemektedir. Kuşkusuz amacımız birdir tek amaç diktatörlüğü devirmektir...

soru: FMLN kurulduğunda ne tür imkanlara sahipti ve savaşımı nasıl geliştirdi.

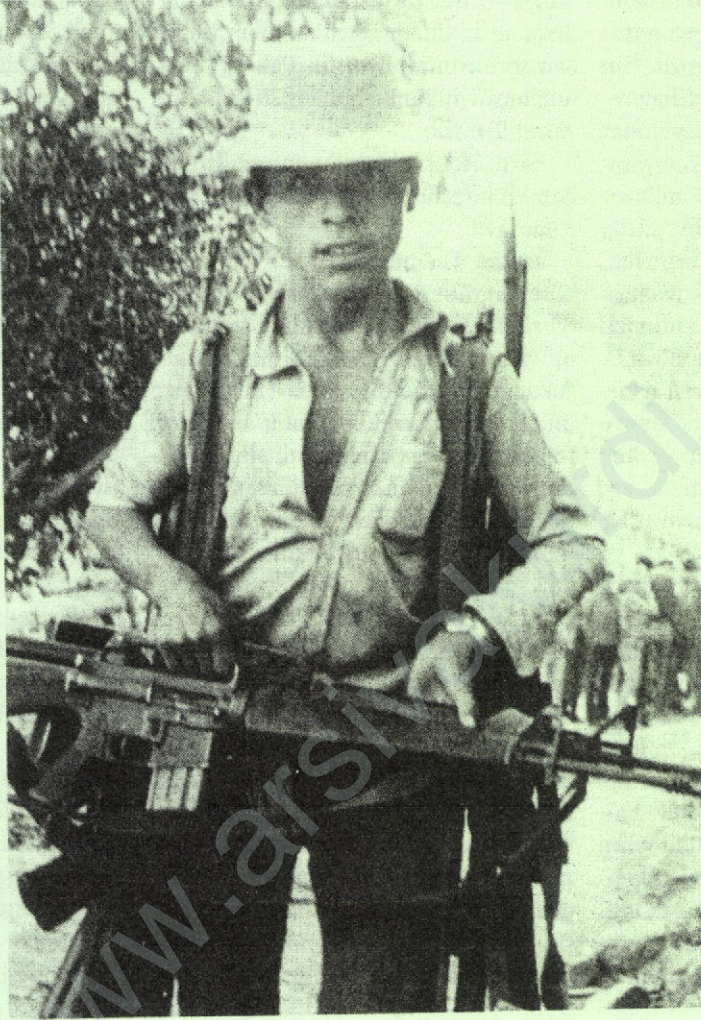
cevap: Halk seçimlerle birşeyin değişmeyeceğine inanmıştı. Görev halkı devrime hazırlamak ve mücadeleye kazanmaktı. Bu nedenle öncelikle politik bilince sahip insanları silahlı savaşım alanında görevlendirdik. Bunlar daha az hata işleyip halkla diyalogu daha iyi sağladılar. Halkla kaynaşmamız daha rahat

oldu. Şu anda FMLN halkın ezici çoğunluğunun güvenini kazanmış durumdadır. Kurtuluşunun FMLN ile mümkün olacağına inanmaktadır.

Başlangıçta çok sınırlı imkanlara sahiptik. Elimizde sadece, vur-kaç eylemleriyle hükümet güçlerinden elde ettiğimiz sınırlı sayıda silah vardı. Bu sınırlı imkanlarla 1981'de büyük ve önemli bir baskın gerçekleştirdik. Bu ilk baskınla silahlı direniş süreci başlamış oldu. Ardından daha fazla silah ve olanaklar elde etmek için eylemler geliştirildi. Genellikle kırsal alanda yürütülen bu başarılı savaşımın sonu, kısa sürede kurtarılmış bölgeler elde ettik. Bu yöreler barınmaya ve savunmaya elverişli yerlerdi. Kurtarılmış

alanların elde edilmesiyle birlikte halk FMLN'nin hükümet ordusunu yenebileceğine inanmaya başladı.

Parolamız, gelişmek ve daha ileri mevziler kazanmaktı. Güçlerimiz bu silahlı mücadelede büyük deney kazanmışlardı. Başlangıçta birçoğu sendikalarda ve öğrenci derneklerinde çalışan bu insanların silahlı savaşım konusunda deneyimleri yoktu. Bu

az imkanlarla silahlı savaşımaya girişmek cesaret ve inancı gerektiriyordu. İlk zamanlar çok sayıda gerilla silahsız dolaşmak zorundaydı ta ki bir düşman gücüne saldırıp silah elde edinceye kadar. Ellerindeki sopalarla hükümet güçlerine saldırıp silah elde edenlerin sayısı çoktu. Bu inanç ve cesaret sayesinde kısa sürede başarılar elde ettik.

Mücadelenin ikinci periyodu, imkanlarımızın daha bol ve silahlarımızın yeterli olduğu dönemdi. Bu dönemde hükümet güçleriyle uzun süreli çatışmalara girişebiliyorduk. Onlar bizi kurtarılmış alanlardan sökmek istiyorlardı. Gerilla bu uzun süreli çatışmalardan ve düşman saldırılarından çok şey öğrendi. Gerilla kendisini savuna-

biliyor, koruyabiliyordu bu nedenle düşman saldırıları gerilaya fazla zarar vermiyordu. Bölge halkıyla kaynaştığımızı bilen hükümet güçleri saldırılarını sivil halka yönelttiler. Uçaklarla yapılan bombalı saldırılar kadınlara ve çocuklara zarar veriyordu. Onları korumamız zorlaşıyor imkansız hale geliyordu. Bizler böylesi bir saldırıda kendimizi nasıl koruyacağımızı biliyorduk ve hareket halindeydik ama sivil halk, yaşlılar, çocuklar aynı durumda değildi. Bu nedenle FMLN bölgeyi sivillerden boşaltma kararı aldı. Sivil halk toprağını bırakmak istemiyordu bu nedenle onları ikna etmek birhayli güç oldu ama sonunda bunu da başardık. Gençler FMLN'ye katıldılar, yaşlılar ve çocuklu kadınlar bölgeden ayrıldılar; ülke içinde değişik bölgelere yerleştiler. Birkısmı da yurtdışına çıktı. Bu döneme kadar, kurtarılmış bölgelerde sivil halkı koruma göreviyle meşgul oluyor ve kentlere sokulma görevini yerine getiremiyorduk.

Şehirleri çok boş bırakmıştık. Şehirler hükümet güçlerinin kontrolündeydi. Halk hükümet güçlerinin yaydığı yalan yanlış bilgilerle donatılıyordu. Bu eksikli FMLN'e pahalıya mal oldu. Askeri mücadelede başarılar elde ederken şehirlerdeki politik mücadelede aynı başarıyı gösterememiştik. Çok sayıda politik kadroyu ilk etapta silahlı savaşım için kırsal kesime çekmiştik. Mücadelenin ilk dönemlerinde bu değerli kadrolarımızdan çok sayıda şehit verdik. Şehirlerde halk hükümet güçleriyle başbaşa kalmıştı. FMLN onlara ulaşıp istediği etkiyi gösteremiyordu. Ayrıca bu sürece kadar, FMLN içindeki örgütlerin askeri güçleri, herbiri kendi askeri stratejisi doğrultusunda eylemlilik geliştirmiyordu. Bu da daha güçlü eylemler geliştirmemizi engelliyordu. Oysa daha ileri mevziler için yeni taktikler gerekiyordu. Nihayet bu durumu doğru tahlil eden FMLN güçleri 1983'te güçlerini halk ordusu içinde birleştirdiler. Bu durum bizi

mücadele sürecinde yeni bir periyoda soktu. Birliğimiz bize güç ve moral verdi.

1983'ten sonra şehirlere silahlı saldırılar düzenlemeye başladık. Önemli saldırılar düzenleyeceğimiz zamanlar çevredeki gerilla grupları biraraya geliyor saldırıyı düzenliyor ve ardından geri çekilip küçük gerilla guruplarına ayrılarak değişik görev yerlerine yöneliyorduk. Bu eylemlerle düşman hem şaşkına dönüyor hem de nereye gitse gerilla guruplarıyla karşılaşılıyordu. Bu dönemde Migud, Usiultan, Chalatenango gibi şehirlerde önemli eylemler düzenledik ve hükümet güçlerine yaptığımız bu baskınlarda önemli miktarda silah ve cephane elde ettik, düşmana önemli kayıplar verdirdik. Amacımız şehirlerdeki halka yaklaşmak, ona güven vermek ve kendimizi tanıtmaktı. Bu döneme kadar FMLN 14 bölgeden 8'inde faaliyet yürütüyordu. Güçlerimizi birleştirdikten sonra 13 bölgeye yayıldık. Bu şekilde ve vur-kaç eylemleriyle kendimiz daha az zarar vererek düşmana büyük zayıflar verdirdik.

Kurtarılmış bölgelerde tüm gücümüzü bulundurduğumuz da düşman için kolay bir hedef durumundaydık. Bunu aşmıştık. Parolamız iktidarı kitlelerle birlikte ele geçirmektir bu yüzden şehirlerde önemli politik görevlerle de karşı karşıyaydık. Şehirlerdeki varlığımız ve eylemlerimiz halkı olumlu yönde etkiledi. Hükümetin lanse ettiği gibi üç-beş eşkiya olmadığımızı ve iktidarı ele geçirecek kapasitede politik ve askeri güce sahip olduğumuzu anlamaya başladılar. Halk gerillanın gözü ve kulağıydı. Şimdi artık gerçekten beraberdik. Onlarla yemek yiyor, sohbet ediyor onların evlerinde barınıyorduk. Bu dönemde geliştirdiğimiz önemli silahlı eylemlerden biri de 10 Ekim 1985'te Amerikalı danışmanların ve hükümet yetkililerinin oturduğu merkeze (San Salvador'da) saldırıya geçmemizdi. Daha sonra Paraiso'da askeri noktalara karşı önemli baskınlar düzenledik. Bu saldırılarda 600 hükümet görevlisi öldürüldü; bu bölgelerdeki askeri binalar ve hükümet yetkililerinin oturduğu binaların %90'ı kullanılmaz hale getirildi. Şimdi başkent San Salvador ve diğer büyük şehirlerde de halkın tam desteğini sağlamış durumdayız.

Bilindiği gibi ABD'de FMLN'i askeri ve politik olarak çökertmek için hükümete geniş desteğini sunuyordu. Buna karşı biz sabotaj eylemlerine giriştik. Hükümete gelen yardım yollarını kesmek ve hükümet güçlerini dar alana hapsetmek için trasportu engelledik, yolları mayınladık, elektrik santrallerini imha ettik. Hükümet güçleri mayınlardan ve sabotajlardan oldukça korkuyordu. Bu yöntemle, iyi kullanılırsa, üç kişilik bir gerilla timi bir tabur askeri durdurabiliyordu. Tek bir mayınla hükümet güçleri 20-25 kayıp verebiliyordu.

soru: Bu askeri eylemler geliştirilirken kentlerde kitle eylemliliği ne durumdaydı.

cevap: Bu mücadele süreci içinde kitle örgütleri, sendikalar ve öğrenci dernekleri kurulmuş kendi birlikteliğini oluşturmuştu. Halk artık hoşnutsuzluğunu gizlemiyordu. Daha önce hükümet güçlerinin yanında olan bazı politik güçler devrimci muhalefetin saflarında yer almak zorunda kalmışlardı. Güçler dengesi bizim lehimize dönmüştü. Hükümet ülkede kontrolü kaybetmiş durumdadır.

Kitle eylemliliğine baktığımızda, 1985 1 Mayıs'ında San Salvador'da en geniş güçlerin katılımıyla görkemli bir miting kondu. Savaş halinin hüküm sürdüğü ve baskıların yoğun olduğu bu dönemde halkın sokaklara dökülmesi hükümet için bir sürpriz oldu. Cezaevleri direnişe başladı. Politik tutukluların bu direnişleri mücadelemizin gelişmesine önemli katkılar sağladı. Bu direnişler sonunda politik tutuklular cezaevlerinde adeta özerkliğini kazanmış durumdaydı. Kitlelere önemli mesajlar iletebiliyorlar, onlara yol gösteriyorlardı. Böylece Genel Af gündeme girdi ve ulusal ve uluslararası hümaniter çevrelerin ortak çabalarıyla hükümet onları serbest bırakmak zorunda kaldı. Bu yoldaşlarımızın saflarımıza katılımıyla daha bir güçlenmiş olduk.

FMLN'nin şehirlere yönelen silahlı baskınları, şehirlerdeki kitle örgütlerinin gösterileri, cezaevi direnişleri bir bütünsellik içinde gelişince hükümet artık işin ciddiyetini anlamış oldu.

FMLN artık tartışmasız olarak halkın desteğini kazanmış bir güçtü. Hükümete karşı her alanda üstünlük sağlamıştı. Halk uzun süren bu savaşımdan ötürü çok acı çekmiş ve savaşın son

bulmasını istiyordu. Daha büyük kayıpları önlemek için, FMLN savaşı geliştirmek durumunda olduğu halde, halka duyulan bir sorumluluğun gereği olarak, hükümete politik diyaloga başlama çağrısını yaptı. Ancak bu önerimiz değişik biçimlerde yorumlandı. Örneğin; hükümet ordusu bizim bu önerimizi FMLN'nin askeri olarak zayıfladığı biçiminde yorumladı. Fakat hükümetin kendisi de ABD de bizim güçlü konumumuzu biliyordu ve bizimle diyalogu başlatmak istiyordu.

Bu, mücadelede yeni bir aşamaya girdiğimizi gösteriyordu. Diyalog ve politik çözüm dönemini başlatma istemimiz bizim kendimize her alanda güvendiğimizin bir göstergesiydi. Onlar artık bizi askeri ve politik alanda yenemeyeceklerini anlamışlardı. FMLN kendisini kabul ettirdikten sonra kendi istemiyle politik bir diyalog arıyordu.

Hükümet diyalogu kabulleniyordu, ancak bunu El Salvador'da başlatmak istemiyordu. Biz ise diyalogun San Salvador'da, halkın önünde yapılmasını istiyorduk. Sonuçta bizim ülkemizde Lapalmo'da bizimle görüşmeyi kabullendiler. Görüşmemizde çok sayıda yabancı gözlemci de hazır bulundu. Ve görüşmeler süresince de biz kitle eylemliliğine ve silahlı eylemlere devam ettik. Bu eylemlerle kendi istemlerimizi kabul ettirmede üstünlük sağlamak istedik.

Görüşmelerden önemli sonuçlar elde edildi. Herşeyden önce, El Salvador'da iki gücün olduğu kabul edilmiş oldu. Bir tarafta FMLN diğer tarafta Hükümet güçleri. Bu görüşmelerle elde ettiğimiz diğer önemli sonuçlar şunlardır:

- Hükümet savaş süresince esir aldığı yaralı arkadaşlarımızı serbest bırakmayı kabul etti.

- Sadece katolik kilisesi FMLN ile Hükümet arasında arabuluculuk yapacak.

Hükümet, görüşmelerin kapalı kapılar ardında yapılmasından yana ama biz, görüşmeler süresince halktan temsilcilerin de toplantılara katılmasını dırettik. Çünkü halk FMLN'nin haklılığını çok daha açık bir biçimde görmüş olacaktı. Ama hükümet halkın tepkisinden korkuyor, buna henüz yanaşmıyor.

Devam edecek

SOSYALİSTLERİN BİRLİĞİ ÖZVERİ İSTEYEN CİDDİ BİR SORUNDUR!

Birlik, acil ve yakıcı bir sorun olarak Türkiye ve Kürdistan devrimci güçlerinin gündeminde duruyor. Faşizmin pençesinde yıllarca ezilen geniş yığınların bu yöndeki özlem ve istemleri de politikayla uğraşan örgüt/parti ve çevrelerce biliniyor. Bu nedenle birlik sorunu son yıllarda tüm kesimlerce tartışılıyor. Ancak her tartışmanın verimli olduğu, tartışma platformlarının isabetli seçildiği veya tartışmaya katılan tüm kesimlerin bu konuda samimi oldukları söylenemez. Ve sözkonusu eksik ve aksaklıkları bağrında taşıyan platformlardan sağlıklı sonuçların çıkacağı da beklenemez.

Kuzey Kürdistan'lı devrimci demokrat ve sosyalist güçler de "Sosyalistlerin Birliği" için oluşturmak istedikleri ilk platformda bu hatalardan kendilerini koruyamadılar. İşin ciddiyetini ve önemini gözardı ettiler. Amaçları Türkiye'de legal bir parti kurmak olan Türkiye devrimci-demokrat ve sosyalist güçlerinin çok sesli, kanatlı parti tartışmalarının kötü bir kopyesini Kürdistan'lı ilerici, sosyalist güçlerin tartışma platformuna taşıyarak; Doğu Avrupa'da 45 yıldan beri iktidar olan sosyalist yönetimlerin sorunlarıyla, görevi Kürdistan'da sömürgeci zinciri kırıp bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmak olan Kürdistan sosyalist hareketinin sorunlarını ve görevlerini birbirine karıştırarak, Kürdistan gerçekliğinden uzak bir "Sosyalistlerin Birliği" tartışmasını başlattılar. Kuzey Kürdistan'da bir ucunda PPKK diğer ucunda KAWA; bir ucunda TKSP diğer ucunda ise sosyalistlerin birliğini kendisine sorun etmediğini açıkça belirten ve yurtsever-demokratik bir örgüt-

ütlenmenin çalışmalarını yürüten Bergeh çevresi; kısacası PPKK, KDP hariç tüm güçleri aynı platformda toplayıp bunların sentezinden yeni bir "sosyalist parti" çıkaracağını diyen mantık ne kadar gerçekçidir?

İkincisi, platform çalışmalarını bu şekilde başlatanlar genel olarak "birliktelikler" konusunda ne kadar güven verici bir geçmişe sahiptir? Bu konuda sağlıklı bir kanıya varmak için münnecim olmak gerekmiyor. Kurulan ve yıkılan güç ve eylem birlikleri-cepheler, yani UDG, HEVKARİ, Sol Birlik ve "yaşayan" TEVGER'in çalışmaları; yine, yaklaşık olarak 4 yıldan beri sürdürülen ve şu anda çok bilinmeyenli bir denkleme dönüşen PPKK/KUK-SE arasındaki siyasal birlik çalışmaları...Ki, bu güçler son olarak Kasım 1987'de ortak imzayla yayınladıkları bildiride çalışmanın vardığı aşamayı şöyle açıkladılar: "...her iki hareketin üst düzey yöneticileri arasında gerçekleşen son ortak toplantıda, KUK-SE ile PPKK'nin örgütsel varlıklarını, olanak deneyim ve kazanımlarını eşit hak ve koşullar temelinde, tek bir parti içinde birleştirmenin pratik adımlarını atma sürecini başlatmayı, her iki hareketin çabalarıyla oluşacak ortak bir program hazırlayarak yeni bir aşamanın ifadesi olacak birlik kongresiyle, birliği inşa sürecini tamamlamayı kararlaştırmışlardır. Birlik kongresi için gerekli ön hazırlıklara daha şimdiden başlanmış ve hareketlerimiz sözkonusu tarihsel adımın en kısa sürede gerçekleştireceği inancındadırlar." ("PPKK ile KUK-SE birleşme kararı aldılar"

başlıklı ve Kasım 1987 tarihli, PPKK, KUK-SE ortak imzalı bildiri)

Kuşkusuz, her birlik çalışması "mutlaka olumlu sonuçlanır" diye bir kural yok. Ancak birbirlerine bu derece yakın olan ve programal olarak temel görüşleri çakışan örgütlerin yıllarca sürdürdüğü birlik çalışmalarının bu açıklamadan sonra nereye vardığı, hala bilinmezken ; PPKK'nın 2 yılı aşkın bir zamandır "Sosyalistlerin Birliği" sorununu TKSP ile yapacağı siyasi birlik zemininde görmesi ve bu konuda PPKK, TKSP ile aralarındaki ayrılık noktasını oluşturan Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısı ile ilgili farklı yaklaşımı bir parti çatısı altında yer almanın önünde engel olarak görmediğini açıklamasına rağmen (bak: Peşeng S.75 s.9) bu birlik çalışmasının da arpa boyu yol almadan sonuçsuz kalması Kürdistan'da sosyalistlerin birliğinin, "kendisine sosyalistim diyen her kesimin" biraraya gelmesiyle olmayacağını ve böylesi bir birlikteliğin salt teorik tartışmalarla çözüme kavuşmayacağını göstermektedir. Ki, saydığımız bu örnekler birbirlerine en yakın güçler olarak yıllarca HEVKARİ, Sol Birlik ve TEVGER'de pratik faaliyetlilik içinde birlikte olan ve Kürdistan kurtuluş mücadelesinde aynı hattı izlemek isteyen güçlerdir (ki, bu hat bizce sağ reformist bir hatır). Tüm bu yakınlığa rağmen 3-4 yıl sonuç almadan oyalananlar bugün PPKK KDP hariç tüm güçlerin sentezinden bir sosyalist parti oluşturacağız diyorlarsa, iş yapmadan, daha fazla oyalanmak istiyorlar demektir.

Bunlardan PPKK ile TKSP'nin, HEVKARİ'yi oluşum sürecinde bira-

kıp birlikte "Sol Birlik"e gitmeleri, "Sol Birlik" in cenazesini yerde bırakıp ayaklarının tozuyla, Kürdistanlı radikal güçleri dışlayarak, TEVGER'i oluşturmaları ve TEVGER'in hantallığının sorumluluğunu hala üzerlerinde taşıyor olmaları, bu güçlerin genel olarak "birlik" konusundan ne anladıklarının ve bu konuda ne kadar güven veren bir geçmişe sahip olduklarının bir göstergesi olarak orta yerde duruyor. Gerçeklik bu iken, reformistlerle radikal devrimci güçler arasında bir ayrım gözetilmeden, biraraya gelen güçlerin matamatiksel toplamından sosyalist bir partinin çıkmayacağını bilmek gerek. Böylesi bir platformda yer alanların (ve alacak olanların) biran önce ayrışması sağlıklı birliktelikler için yeni bir zemin yaratacaktır.

İçinde bulunduğumuz süreci, Kürdistanlı siyasi hareketlerin "siyasi birliktelikler" konusundaki tavırlarını ve kendisine "sosyalistim" diyen/demiyan birçok kesimin çağrıldığı ve bunda da bazı özel tercihlerin yapıldığı "geniş" yelpazeli bir platform çalışmasını dikkate alarak 23-24 Aralık 1989 tarihinde İsveç'te yapılan toplantıya çağrılı taraf olarak katıldık ve aşağıda aktaracağımız görüşlerimizi toplantıya katılanlara yazılı ve sözlü olarak sunduk.

Sunduğumuz görüşlere karşı, somut bir eleştiri getirilmeden, kuşularımız, sorularımız ve önerilerimizle ilgili açıklayıcı bilgilendirme yapılmadan, PPKK ve YSK: "TSK ile platformu sürdürmenin mümkün olmadığını" belirttiler. (çok sesli parti isteyenler, işlerine gelmeyen sesi duymak bile istememeleri, bizce sebebi bilinse de, onlar açısından garip bir çelişki değilmi?) Ala Rızgari'nin konuya itirazı oldu ve diğer katılımcılar net bir görüş belirtmediler. Böylesi bir durumda, ikinci gün devam eden toplantıya katılma gereği duymadık ve bizsiz birlikte olmak isteyenleri, birlikteliklerini gerçekleştirmek üzere baş başa bıraktık.

Bu toplantıya bu işi organize eden ve bir anlamda çağrıcı durumunda olan PPKK, YSK, KUK-SE dışında Ala Rızgari, KHP ve biz TSK olarak katılmıştık. Toplantıya katılanların dışında, TKSP, Rızgari ve Bingeh çevresi ile ilişki kurulmuş; TKSP, konuyu parti organlarında tartıştıktan sonra sonucu ileteceğini söylemiş. (oysa, yaklaşık iki ay TKSP'nin Avrupa konferansı beklendi. Tertipçi güçler hep bu konferanstan birliklerle ilgili bir kararı boş yere bekleyip durdu. TKSP'nin son olarak verdiği cevap da bu tür çalışmaların, nazikçe reddi anlamına gelmektedir.)

ların, nazikçe reddi anlamına gelmektedir.)

Bingeh çevresi; genel olarak Kürdistanlı yurtseverlerin birliği konusu tartışılacaksa toplantılarda yer alacaklarını, "sosyalistlerin birliği" sorununu, kendi sorunları olmadığını, bildirmiş.

Rızgari ile ilişki kurulmuş; toplantıya çağırma konusunda da karara varılmış ancak, yapılan sohbetlerden "Rızgari bu işi ciddiye almıyor" sonucu çıkarıldığı için (!) bu toplantıya çağrılmamış. (Her üç kesim ile ilgili bilgilendirme toplantıda PPKK sözcüsü tarafından verildi)

Bunların dışında çalışmalarla ilgili fazlaca bir bilgilendirme yapılmadı. 23-24 Aralık tarihinde yapılan bu toplantının bir ön çalışması niteliğinde olan, PPKK, YSK, KUK-SE ve bazı bağımsız gurupların temsilcisi durumunda olan şahsiyetlerin katılımıyla oluşan "kimlerin çağrılması gerektiği" konusunda tartışmaların yapıldığı bir toplantı bizlerden sonuna kadar gizlendi ve bu toplantı ile ilgili bilgi sorulduğunda böylesi bir toplantının varlığı bile red edildi. Yapılanların sadece ikili üçlü görüşmeler olduğu belirtildi.

"SOSYALİSTLERİN BİRLİĞİ" PLATFORMUNA SUNULAN GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİMİZ

Kürdistan'da hergün, tarihin en iğrenç ve caniyane suçları halkımıza karşı işleniyor. Halkımız, örgütlü/örgütsüz bunca zulme karşı direnmeye çalışıyor. Yer yer, ayaklanma niteliği taşıyan kitlesel eylemler geliyor. Cezaevlerindeki direnişler, Kürdistan'ın kırsal kesiminde, doğrusuyla/yanlışıyla yürütülen silahlı savaşım ve kitlelerin yer yer ayaklanmaya varan eylemliliği; Kürdistan meselesini, uluslararası planda, bölgenin önemli bir sorunu haline getirmiştir. Çözüm bekleyen bu sorun, sömürgeci devletler ve onların destekçileri olan emperyalistler tarafından, alabildiğine tartışılıyor. Sömürgeciler, en az zararlı bu gelişmeleri önlemenin yollarını ararken; emperyalist mihraklar gelişmeleri etkilemek için kolları sıvamış, yaptıkları çok yönlü çalışmayla Kürdistan sorununu, özünden saptırarak, kendi çıkarları doğrultusunda çözüm yolları önererek, kontrole almak istiyorlar.

Kürdistan'da bunca olaylar gelişirken ve Kürdistan üzerine bunca hesaplar yapılırken, Kürdistanlı ulusal demokratik ve sosyalist güçler, mevcut durumda, olaylara ciddi bir müdahalede bulunmaktan uzaktırlar. Değişik toplum kesimlerini asgari ortak hedeflerde birleştirerek onları harekete geçirecek ve olaylara müdahale edecek olan ulusal otoriteden yoksun durumdayız. **Günümüzde halkımızın en çok ihtiyaç duyduğu birliktelik, tüm siyasi hareketlerin oluşturacakları ve geniş güçleri kucaklayan ulusal demokratik cephenin inşası ve ulusal otoritenin sağlanmasıdır.** Ancak özellikle işçi sınıfı hareketinin zayıf, yada kendisini burjuva/küçük burjuva etkilenmelerden koruyamadığı, güçlü, bağımsız bir örgütlülüğe sahip olamadığı ülkemiz Kürdistan'da ulusalcı tüm sınıf ve katmanları harekete geçirecek olan bir ulusal otoritenin oluşması da zorlaşıyor. Bu nedenle, birlik sürecinin geliştirilmesinde, işçi sınıfının, sosyalistlerin, devrimci ilkelere birliği, önemli bir sorun olarak gündemimizde duruyor.

Kürdistan toplumu, sınıflı bir toplumdur. Bu nedenle değişik sınıfların, kendi sınıf çıkarlarını dile getiren ideolojik-politik organizasyonlarla siyasi arenada yer almaları toplumsal gelişmenin bir yansımasıdır. Bugünkü mevcut örgütlenmeler de Kürdistan'ın sosyo ekonomik yapısının bir yansıması olarak değişik sınıf ve katmanların istemlerini dile getirerek, onların temsilcisi olma yolunda çaba harcamaktadırlar. Ancak, örgüt sayısı ile Kürdistan'daki mevcut sınıf ve katmanların sayısı arasında, örgüt çokluğu anlamında bir dengesizlik var. Yani genel olarak tüm sınıf ve katmanların asli temsilcileri belirlenmemiş; ya da yola çıkan hareketler, hitap ettikleri sınıf ve katmanı kucaklayamamış durumdadır. Her alanda güçler dağınıktır. Bu dağınıklıktan ötürü örgütler, günün gereklerine uygun olarak işlevlerini yerine getirememekte, marjinalikten kurtulamamaktadır.

Birlik talebi, sırtında boza pişen halkımızın talebidir. Bizden, birleşip birşeyler yapmamızı, olaylara müdahale etmemizi, savaşında daha aktif yer almamızı ve doğru politikalar üreterek önderlik rolünü üstlenmemizi istiyor. Halkın bu istemi haklı bir taleptir; Ancak, bu talebin karşılanması için, Kürdistanlı tüm siyasi güçlerin tek bir parti çatısı altında birleşmelerini öngören bir anlayış, iyiniyetli bir bir özlemenden öte gitmeyen, Kürdistan'ın sınıflı yapısını görmeyen, hayalci bir mantığın ürünüdür.

Kendi gerçeğimizi kavrayıp kabullenmek zorundayız. Bugünden yarına mümkün olmayan istemlerle uğraşmak oyalanmaktan başka birşey değildir. Eğer soruna özveriyle yaklaşırsak, halkımızın birlik talebine cevap vermek mümkündür. Biz bu talebin, Kürdistan,da en geniş ulusalcı güçleri bağrında toplayan bir ulusal cepheye cevabını bulacağı inancındayız. Böylesi bir cepheye ortak paydalarda iş yapma olayı, birbirlerine yakın olan ve birçok konuda aynı düşünen güçlerin ayrılık noktalarını pratik içinde gidererek siyasi birlikteliklere varmalarına yardım edecektir. Sorunu basitten karmaşığa doğru çözmek için, pratik içinde ortak iş yaparak birlik sağlamak için ve halkımızın acil taleplerine cevap vermek için, bugün acil olan böylesi bir cephenin inşasıdır.

İdeolojik-politik ve örgütsel birlik olayına gelince: Yukarıda bahsettiğimiz gibi, bu konuda da dağınıklık devam ediyor. Yurtsever-demokratik güçlerde bu dağınıklık var; kendisine sosyalist diyen güçlerde de bu dağınıklık var. Ancak, bunların parti birliği ayrı ayrı platformlarda devam etmelidir. Biz Kürdistan'da sınıfların mevzilenmesini gözardı eden ve tüm sınıf ve katmanları bir tek parti çatısı altında toplamaya çalışan gevşek örgütlenmelerin Kuzey Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşını başarıya ulaştıracağına inanmıyoruz. Bu güçlerle birlik yapacağımız zemin ulusal cephe'dir.

Biz, Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşının zorlu geçeceği inancındayız. Bu savaşın dar boğazlardan geçişi, savaşkan, disiplinli işçi sınıfı partisinin önderliği ile mümkün olacaktır. Ve bağımsız bir Kürdistan'da halkımızın özgür yaşamını da böylesi bir parti teminat altına alacaktır.

Bu nedenle, ideolojik-politik ve örgütsel birlik olarak savunduğumuz, işçi sınıfı partisini oluşturma yolunda bir birliktir. Bizce böylesi bir parti henüz Kürdistan'da yaratılmış değildir. Yaratacak işçi sınıfı ve sosyalist kadrolar vardır; ancak dağınıktır. Sorun, bu dağınıklığı gidermek ve sosyalist güçlerin ve kadroların devrimci ilkelerde birliğini sağlamaktır.

Devrimci ilkelerde birlik diyoruz; Çünkü bizce, işçi sınıfı adına yola çıkan, sosyalizm yönelimli örgütler de, şu ya da bu biçimde küçük burjuva düşünceleri işçi sınıfına taşıyarak, işçi sınıfı hareketinin sağ reformist ve 'sol' sekte bir hatta bölünmesine neden olmuşlardır. Kürdistan'ın sınıflı yapısını ve kent-köylü küçük burjuva yoğunluğu dikkate aldığımızda bu tür yapılanmaların uzun müddet daha varlıklarını sürdüreceğini kabullenmek durumundayız. Bu nedenle biz sosyalistlerin birliği derken, kendisine sosyalist diyen her gücün bir tek parti çatısı altında birleşmesinin bugünden yarına mümkün olmadığı kanısındayız.

İşçi sınıfının örgütsel birliğinin, sömürgecilğe, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele içinde, burjuva ve küçük burjuva sapmalarla hesaplaşma sürecinde, pratikte yan yana düşen güçlerle oluşacağına inanıyoruz. Pratik adımlar, olaylar karşısında tavırlar, kimlerin nerede saflaşmak istediğini ortaya çıkaracak, birliktelikler için olumlu bir işlev görecektir. Teorik belirlemelerin ne anlama geldiğini; aynı ve ayrı düşünenleri pratik mücadele açığı çıkaracaktır. Olayı sadece teorik tartışma ile sınırlı görmek, pratik tavır alırları gözardı ederek sosyalistlerin birliğini istemek, savaş koşullarının yaşandığı ülkemizde yan gelip yatmak veya en azından oyalanmak anlamına gelmektedir.

Biz işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliğini oluşturmak inancıyla yola çıkan bir müfreze olarak, **nasıl bir parti sorusuna kısa ve öz olarak şöyle cevap veriyoruz.**

1- Sözkonusu parti, Leninist tipte örgütlenmiş, tabanın görüş ve önerilerini en iyi bir biçimde değerlendiren ve onların değişik görüşlerini sentezleştirmesini bilen, **demokratik merkezîyetçi** ilkeyi mücadelenin her döneminde uygulayarak sonuçta, azınlığın çoğunluğa uymasıyla eylem birliğini sağlayan ve bu yöntemlerin uygulanmasıyla **çelikten disiplini** ve yoldaşça güveni sağlayan savaşkan bir örgüt olmalıdır.

2- Bu parti; Kürdistan'ın somut koşullarını dikkate alarak, **legal çalışmayı illegal çalışmayla uyum içine sokan**; Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısını, kır ile kent arasındaki nüfus oranını ve sömürgeci düşmanın savaş yöntemlerini dikkate alarak **sağlıklı bir askeri politikaya** sahip olmalıdır. Tespit edilen bu politikaya uygun pratik adımlar atmalı ve gerekli kurumları oluşturarak diğer mücadele yöntemleriyle silahlı savaşı uyum içinde uygulamalıdır. Bu kanuda da teorisi ile pratiği birbirini tutan ve kitlelere güven veren bir yapı olmalıdır.

3- Bu parti, Kürdistan'da sınıf ve katmanların mevzilenmesini; diğer parçalardaki ulusal kurtuluş güçlerini ve Türkiye işçi sınıfını dikkate alarak en geniş güçleri kapsayan, dost güçlere karşı esnek bir **ittifaklar politikası belirlemelidir.**

4- Bu parti, dünya işçi sınıfı hareketinin bir parçası olarak, dünya barışının korunmasında yerini alıp dünya devrimci sürecinin belirlediği politik perspektifleri esas alarak **bağımsız ve kişilikli bir politika** izlemeli ve işçi sınıfının ulusal ve enternasyonal çıkarlarını diyalektik bir bütünsellik içinde ele almalıdır.

Bu gerçekler ışığında siyasal birlik sorununa baktığımızda;

Değişik parti anlayışı ve değişik mücadele anlayışına sahip olan örgütlerin oluşturdukları platformlardan siyasal örgütsel birliklerin çıkmayacağı bellidir. Belirli güçlerin, belirli konuları kendi aralarında tartışmaları olumludur. Ancak, siyasal örgütsel birlikler için bu türden toplantıların düzenlenmesi ve devam ettirilmesi, bazılarının oyalanma ve oyalama taktiğinden başka birşey değildir. Kitlelerin birlik umutlarıyla oynamak ve onların iyi niyetli duygularını sömürmek istemiyoruz.

Biz birliğin yakıcı bir ihtiyaç olduğuna, ama, ciddiyet ve özveri istediğine inanıyoruz. Kürdistan'da gelişen olaylara müdahale edebilecek sağlıklı bir partinin inşası için oluşacak birlikteliklerin, **pratik mücadele içinde, iş yaparken yan yana düşen güçler** arasında oluşacağı inancındayız. Birliktelikler için belirleyici olan pratikte ortak zemine düşmektir. Biz, ideolojik olarak bize yakın gördüğümüz ve pratikte bizlerle ortak zemine düşme ihtimalleri olan örgüt ve partilerle birlik görüşmelerine ve bu konuda bize düşen her türlü fedakarlığa hazırız.. Ayrıca, parti ve örgütlerin dışında olan ve sosyalist bir örgütte mücadeleye katılma azminde olan gurup ve kadroları da bağımsız ve özgür Kürdistan mücadelesinde bir değer olarak kabul ediyor ve onları da bu birlik sürecine katmakta yarar görüyoruz. Sosyalistlerin birliği sürecinde yan yana düşen ve ortak görüşler taşıyan örgütler, oluşturacakları bir alt komiteyle, bu tür gurup ve kadroları tespit edip onlarla tartışarak, görüş ve önerilerini alarak, ya da belli bir yayın organında görüşlerini sunma olanağı sağlayarak, bu değerleri birlik sürecine katabilir, katmalıdır.

Soruna böyle baktığımızda, böylesi bir platformdan, ideolojik-politik ve örgütsel bir birliğin çıkmayacağıın nedenleri daha iyi anlaşılabilir olacaktır. Biz TSK olarak burdaki mevcut güçlerin -hepsiyle değil- ama ezici çoğunluğuyla hiç bir ciddi eylemde yan yana düşmedik. Bir cephe programı üzerine bile anlaşamadık ve pratikte ortak tavır geliştiremedik. Ama birçok alanda uzun yıllardan beri ortak iş yapan örgütler var. Örneğin, 'Sol Birlik' içinde yer alan Kürdistanlı güçler, Tevger içinde yer alan ve uzun yıllardır birlik görüşmelerini sürdüren güçler var. Bunlardan PPKK ile KUK-SE arasındaki birlik çalışmaları; yine PPKK ile TKSP arasında yürütülen ve birtürlü sonuçlandırılmayan birlik görüşmeleri bizi birlikler konusunda daha dikkatli olmaya itiyor. Ve sosyalistlerin birliği konusunda samimi olan kadro ve gurupların, bu tür birlik çalışmalarının sonuçlanmamasının sebepleri üzerinde dikkatle durmaları gerekiyor.

Sonuç olarak, biraraya gelen güçlerin sosyalizm eğilimli olmaları veya kendilerine sosyalist demeleri parti birliği için yeterli değildir. Parti anlayışı, partinin hedefi (bağımsız ve özgür Kürdistan) sosyo-ekonomik yapının tahlili, mücadele yöntemi, ittifaklar sorunu, enternasyonalizm anlayışı bir parti çatısı altında biraraya gelmek için tartışılması gereken temel sorunlardır. Bu temel sorunlarda anlayış birliği içinde olan ve **gerekli özveriyi göstermeye hazır olanlar** biraraya gelip birlik yolunda pratik adımlar atabilirler.

TSK

TEVGERA SOSYALİST A KURDISTANE

MÜCADELENİN DAYATIĞI GÖREV CEPHESEL BİRLİK

Lokman Polat

- * "Devrimci süreç ve tarihimizin ibret verici dersleri, ulusal kurtuluştan yana olan güçleri, yurtsever kuruluş ve kişileri, dönemin ihtiyaçlarını karşılayabilecek adımlar atmaya davet ediyor..
- * Doğal ayrılıkların ortak paydalarını bulmak; strateji farklılıkları arasında eşgüdüm sağlamak; 'yapay' ayrılıkları, sorumluluk ve özveriyle aşmak; ve ulusal cephe'nin inşası yolunda somut adımlar atmak gerekiyor.
- * Ulusal cephenin inşası acil bir görevdir." (Vatan Güneşi S.3)

Ülkemizde ulusal demokratik devrim mücadelesi her geçen gün boyutlanarak geliyor. Sömürgeci baskı ve zulme karşı mücadelenin sağlıklı bir şekilde gelişmesi doğru bir politikanın yönlendirilmesi, her türlü savaşım araçlarının ustaca kullanılması, doğru bir ittifak anlayışının savunulması ve mücadele birliğinin sağlanmasıyla mümkün olur.

Asya, Afrika ve Latin Amerikadaki sömürge ülkelerin mücadelelerinde olduğu gibi, ülkemizde de mücadelenin dayattığı görev cephesel birliğin sağlanmasıdır. V.Güneşi Yazarlarından Ferhat Dijle'nin belirttiği gibi "Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yükünü omuzlayan kürt halkı, bugün artık ulusal ve uluslararası planda Kürdistan devriminin stratejisini konuşturabilecek ulusal bir otorite görmek istiyor.(1)

Sömürge ülkelerde bu ulusal otorite tüm anti-sömürgeci güçlerin yan yana gelip güçlerini birleştirdikleri bir cephe ile mümkün olur. Ülkemiz somu-

tunda bugün ulusal demokratik bir cephenin inşası acil bir görevdir. Ülkemizin nesnel koşulları ve mücadelenin vardığı boyut bunu gerektiriyor.

Sömürge ülkelerde bir avuç işbirlikçinin dışında tüm ulusal demokratik ve sosyalist güçlerin yan yana gelmeleri ve ulusal bir cephede birleşmelerinin gerekliliği; ulusal kurtuluş savaşının tüm bu sınıf ve katmanlara dayanması ve ulusal demokratik güçlerin asgari olarak ulusun özgürlüğü ve ülkenin bağımsızlığı hedefinde birleşmeleridir.

Soruna ülkemizin özgül koşulları açısından baktığımızda "Kürdistan'da ulusal demokratik devrim, anti-emperyalist, anti-sömürgeci tüm güçlerin oluşturacakları ulusal demokratik cephenin eseri olacaktır"(2)

Ulusal Demokratik Cephe nedir

Sömürge ülkelerde gündemde olan devrim, ulusal demokratik devrimdir. Bu devrimin toplumsal tabanını işçi sınıfı, köylülük, küçük burjuvazi ve varsa ulusal burjuvazi oluşturur. İşbirlikçi burjuvazi, büyük toprak sahipleri ve gerici güçler dışında, bu değişik sınıf ve katmanların farklı çıkarlarını uyum içine sokan ve ortak asgari amaçlar etrafında birleşen ittifakın siyasal organizasyonuna ulusal demokratik cephe denir.

Bu konuda Le Duan şöyle diyor: "Cephe, belirli bir ortak savaşım programı temeli üstünde işbirliği yapan, çeşitli sınıfları içine alan bir karşıtlar birliğidir." (3)

Ulusal ve sınıfsal baskının iç içe geçtiği, her türlü zulüm ve vahşetin kol gezdiği sömürge ülkelerde ulusal demokratik devrime katılan sınıf ve katmanlar çok sayıda olduğu gibi, ittifaklar politikasında da, çıkarları sömürgeci, işgalci güçlerle çelişen toplumun tüm kesimlerine göre belirlenmektedir. Yani, ulusal kurtu-

luş mücadelesi süresince, Le Duan'ın deyimiyle, "karşıtların birliği" sağlanmaktadır.

Bu doğru cephesel politikadan hareketle; tarihte birçok sömürge ülkede böylesine bir ittifaklar politikasından hareket edilerek ulusal kurtuluş cepheleleri oluşturulmuş ve mücadele başarıya ulaşmıştır.

Ulusal demokratik cephenin karakteri ve kapsamı

Sömürge ülkelerde kurulan cephenin ulusal demokratik karakteri onun sömürgeci boyunduruğa karşı ulusal ve işbirlikçi burjuvazi ile toprak ağalığına, yerel gerici güçlere karşı demokratik muhteva taşınmasından dolayıdır.

Ulusal demokratik cephenin kapsamı ise çok geniş olmalıdır. Cephe, bir siyasal örgütlenme biçimi olduğu için anti-sömürgeci, yurtsever sınıf ve katmanların siyasal temsilcilerini bünyesinde barındırmalı ve bu sınıflara dayanmalıdır.

Cephe, dar kapsamlı değil, geniş kapsamlı olmalı ve eğer mümkünse hiç bir yurtsever gücü (parti, örgüt, hareket, grup ve çevreyi) dışlamamalıdır. Zaten ulusal kurtuluş cephelerinin önemli bir özelliği de tüm ilerici yurtsever, devrimci-demokrat ve sosyalist güçlerin, politik örgütlerinin tek bir tanesini dahi dışarda bırakmamaya çalışmasıdır.

Tek başına bir yurtsever hareketin kendisini cephe ilan etmesi veya tek başına cephe kurması doğru bir tavır olmadığı gibi, günümüzde ülke gerçekliğine de ters düşüyor. Yine işi aceleye getirip çok sayıda radikal gücü cephe oluşumunun dışında tutarak bir oldu bittiyile cephe kurup ilan etmek de doğru değildir. Bugün her iki yanlışın başarısızlığı K.Kürdistanda görülmektedir.

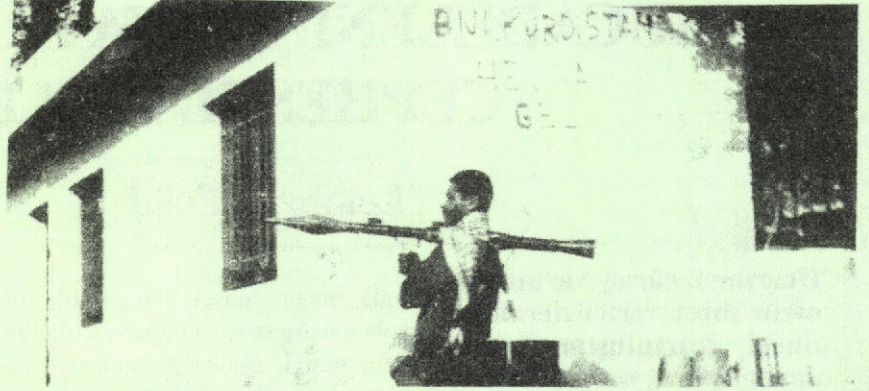
Devamı sayfa 14'te

TSK'nın açtığı yeni çığır zaferi müjdeliyor!

Kamber-Ortadoğu

12 Eylül faşist diktatörlük öncesi, kendi birimimdeki anti-faşist mücadelede genç bir öğrenci olarak yer alanlardan biriyim. O dönemdeki devrimci mücadelenin önemli kriterlerinden biri olan faşizme karşı mücadele beni de etkiledi. Ve aktif bir eleman olarak bu mücadelenin içinde kendimi buldum. Var olan gençlik atılganlığımı ve enerjimi bu kanalda harcadım ve bunda da başarılı oldum. Ulusal çelişkinin tartışmaların gündemini belirlediği döneme gelmesi benim gibi birçok arkadaşı da araştırma yapmaya sevketti. Bulduğumuz birimde anti-faşist mücadele çerçevesinde birçok kazanımlar elde etmiştik. Devlet destekli faşistlerin her türlü saldırılarını geri püskürtüyor ve aynı şiddetle saldırıyorduk. Bölgemizde güçlü bir anti-faşist gençlik potansiyelin oluşması 12 Eylül öncesi var olan siyasi hareketlerin dikkatini çekmiş ve onlara çalışma imkanı sağlamıştı. Birçoğumuz şu veya bu düzeyde siyasi hareketlerle ilişki içindeydik. Ancak siyasi hareketlerin birbirleriyle uğraşmaları ve çatışmalara varan sürtüşmeleri bu hareketlerle daha sıkı ilişkiler geliştirmemizde sığutucu bir etki yarattı ve birçoğumuz herhangi bir örgütsel ilişki içine girmeden anti-faşist mücadelede sağlanan geniş bir platformda kalmayı uygun gördük.

Bu dönemde, marksizmi-leninizmi bizlerden iyi bilen ve ulusal sorunu bu çerçevede ele alan birçok devrimci unsurla tanıştık, bunları zevkle dinledik. Devrimci bilincin gelişimi için kitap ve dergileri okuyarak kendimizi geliştirdik. 12 Eylül öncesi siyasi hareketlerin kadrolarından ve görüşlerinden etkilendik. Ama olayları derinlemesine tahlil edemediğimizden, sorunların içsel nedenlerini iyi kavrayamadığımızdan olacak ki, mevcut hareketlerin sömürgeci zor karşısında nasıl tavır geliştireceklerini ve bu ağır yükün sorumluluğunu ne kadar taşıyacaklarını göremiyorduk. Ancak 12 Eylül'den sonra, Kürdistan'lı örgütlerin etkisiz ve pasif kalması sonrasında, sorunları diyalektik bir bağlamda ele almaya başladık. Yenilgi, başarıya götürecek di-

namikleri bulmamıza neden oldu. Ama bunu hala görmeyenlerin sayısı da az değil. Bu nedenle hala eski teoriler yeniden ısıtılıp öne sürülebiliyor.

Devrimcilik öyle değildi, hele kürdistanlı devrimciler için hiç değildi. Bunu bugün daha iyi görmek mümkün. Çünkü hayatın canlı pratiği herkesi santraç tahtasında yerine oturttu. Teorik sorunların kaleşörlüğünü yapmak ve bununla yetinmek artık geride kaldı. Kürdistan'da yaşanan savaş haline müdahale etmek gerekiyor. Yoksa Avrupa metropollerinde oturup uzaktan kumandalı devrim merkezleri oluşturmaya çalışmak sorunu çözmeyecektir.

Evet yoldaşlar, sömürgeci faşist cuntanın iktidar dönemini yaşamış, en aşağılık uygulamalarına maruz kalmışlardan biri olarak, 12 Eylül hareketlerinin döneme uygun çıkışlarını hep aradık. Daha iyi dönerler diye bekledik. Ama onların yerine, dönemin zor koşullarını göğüslemeye aday, yenilgiden ders çıkarmış olanlarla karşılaştık. Bunlardan biri de Kürdistan'ın somut koşullarını iyi değerlendiren, sağlıklı bir askeri politika üretip onu pratikte hayata geçirmeye çalışan, dost düşman ayrımını yapıp ittifaklar politikasını ona göre belirleyen TSK'dır. O'nun pratik faaliyetlerini gördük ve yer aldık.

TSK kitlelere hemen devrim vaad etmiyor. O, Kürdistan kurtuluşunun, çok değişik mücadele yöntemleriyle birlikte, uzun erimli bir gerilla savaşı sonunda genel bir halk ayaklanmasıyla mümkün olacağını savunuyor. Önündeki devrim aşamasının ulusal demokratik devrim olduğunu düşünerek, bunu başaracak olan ulusal demokra-

tik cephenin gerekliliğine inanıyor. Doğmatik ve her türlü nesnel gerçeklikten uzak düşüncelerin karşısındadır. TSK ilkelidir ve ilkeli birlikteliklerden yandır. Meseleleri geniş ve derinlemesine ele almaktadır. Kürdistan'ın dört parçaya bölünmüş sömürge statüsünü dikkate alarak, sorunun bir iç sorun değil, bölgesel, hatta uluslararası bir sorun olduğuna inanmaktadır.

TSK, yayın organlarında, yaşadığı sorunları, karşılaştıkları zorlukları açık bir biçimde dile getirmektedir. Zor koşullara ayak uyduramayıp dökülmelerin olabileceğini bilebilmektedir. Ancak, zor koşullardan geçip sınava başarıyla verip çelikleşen kadroların, militanların hareketi omuzlayacağına inanmaktadır. Her alanda harekete yeni katılımların olması doğru bir hatta oluşumuzun işaretidir.

Yaşanan süreç, daha fazla başarılar elde etmek için daha çok özverili davranmayı gerektiriyor. Bugünden bunun hazırlığı içindeyiz. Biliyoruz ki, her kazanımın belirli bir bedeli vardır. Kürdistan koşullarında belirli mevziler elde etmek bedelsiz mümkün değildir. Dönem dönem bunun bedelini ağır ödedik, Kek Serdar gibi önderleimizi bu mücadelede şehit verdik. Halkımızın kurtuluşunu yakınlaştırmak için bu onurlu ölümlerle kucaklaşmaktan korkumuz yok...

Zafer TSK'nın açtığı yeni çığırda gelecektir, savaşım kurtuluşla taçlanacaktır!

Yaşasın TSK- ORK!..

Yaşasın Peşmerge!..

Kapitalizmin Ekonomi Politiõi

Kapitalizmin ekonomi politiğini öğrenmek, kapitalist toplumu incelemek için vazgeçilmez bir koşuldur. Marks kapitalizmin tahliline meta ile başlar. Kapitalist toplumda işneden-ipliğe; dev fabrikalardan insanın emek gücüne kadar her şey alınır satılır. Ekonomistlerin dediğı gibi herşey bir meta biçimini alır. İnsanlar arasındaki ilişkileri dahi metalar arasındaki ilişkilerin biçimi temsil eder. Meta, Marks'a göre burjuva toplumunun ekonomik bir hücrelidir. Toplumun esas çelişkilerini yansıtır. Matanın ve meta üretiminin tahlili Marks'a kapitalist üretim ilişkilerinin niteliğini açıklama olanağı verdi.

Meta Nedir

Meta, değişim veya satış amacıyla, genel olarak pazar için üretilen mallara denir. Üreticilerin özel kullanımı için üretilmiş olan maldır. Meta ile mal bir ve aynı şeyler değildir. Çünkü, her mal pazar için üretilmez. Üretici ürünü satmıyorsa, örneğin kendi tüketimi için kullanıyorsa, ortada meta yoktur. Malın meta olma özelliğı, doğrudan tüketim için değil, fakat değişim için, pazar için üretilmiş olmasıdır.

Meta üretiminin geçmişi kapitalist üretim tarzından daha eskidir. Daha ilkel toplum aşamasında bu toplumun içinde ortaya çıkmış, köleci düzende ve feodalizmde gelişmiş ve kapitalizmde en son aşamasına ulaşmıştır. Kapitalist düzende her şey meta olmuştur, satlıktır; satın alınabilir, hatta meta olarak üretilmemiş bulunan ve bir değeri olmayan şeylerin de bir fiyatı vardır. Örneğin politikacıların vicdanı gibi.

Sosyalist topluda da meta üretimi varlığını sürdürür. Ancak meta üretimi bu toplumda yeni bir nitelik kazanır. Bu toplum aşamasında da tüm ihtiyaçları eksiksiz karşılamak olanaksız olduğundan, üretilen ürünlerin dağılımının, çalışanın verimine ve yeteneğine göre ayarlanması zorunluluğu meta üretimini kaçınılmaz kılıyor.

Meta Üretimini ortaya çıkış koşulları

Herşeyden önce, meta üretimi, belli koşullar içinde ortaya çıkabilir. Meta üretimi ve mübadelesini belirleyen en genel koşul, meta'nın çeşitliliğidir. Meta üretiminin ortaya çıkışı ve varoluşu için başlıca koşul, toplumsal iş bölümüdür. Meta üretimi toplumsal işbölümü üzerinde doğar ve gelişir.

Bununla birlikte, işbölümü meta üretiminden önce de vardır. Her biri bir demirci, bir çömlekçi, bir değirmenci gibi zanaatçılara sahip bulunan bir çok ilkel ortaklaşa toplulukta işbölümünü görüyoruz. Bu zanaatçılar karşılıklı olarak kendilerine tarımsal ürünler sağlayan ortaklaşa topluluğun ihtiyaçlarını karşılıyorlardı.

Meta üretimini doğuran ikinci önemli koşul; üretim araçlarındaki özel mülkiyetin ortaya çıkmasıdır. Yani, doğal ekonominin meta ekonomisi haline gelmesidir. Zanaatçı ortaklaşa topluluk üyesi olmaktan çıkıp da kendi üretim araçlarının sahibi durumuna geldiğı zaman kendi emek ürünlerini satabilir.

Buna göre meta üretimini doğuran koşullar, toplumsal işbölümü ile üretim araçlarının özel mülkiyetidir.

Kapitalizm, yerini sosyalizme; özel mülkiyet de toplumsal mülkiyete yerini bıraktığı zaman meta üretimi de kökünden nitelik değiştirir. Planlı, toplumsal mülkiyet üzerine kurulu bir meta üretimi durumu haline getirilir.

Basit meta üretimi ile kapitalist meta üretiminin ortak ve farklı yanları

Meta üretiminin iki tarihsel biçimi vardır. Birincisi; basit meta üretimi, İkincisi; kapitalist meta üretimidir.

Basit meta üretiminin karakteristik temsilcileri küçük köylüler, el sanatçıları vb.dir. Üretimlerini kişisel emek üzerine kurmuşlardır, başkalarının

emeğini sömürmezler, kendileri çalışırlar. Her basit üretici kendi üretim araçlarının sahibidir. Basit meta üretimi ikili karektere sahiptir. Bir yandan, özel mülkiyet üzerine kurulmuş, küçük köylü ya da elsanatçısı, üretim aracına sahiptir ve bu niteliğı onu kapitaliste yaklaştırır. Öte yandan, basit meta üretimi, kişisel emek üzerine kurulmuş olduğu için, üretici bir emekçidir ve bu niteliğı onu işçiye yaklaştırır. İşçinin küçük üreticiden farkı üretim araçlarının özel mülkiyetine sahip olmamasıdır. İşçi sınıfı ile köylülüğün çıkarlarının birliğı ve aralarındaki ittifak olanakları buradan gelir.

Basit meta üretimi, belirli toplumsal koşullarda, geleceğın kapitalist üretime hareket noktası ve temel olma işlevini görür. Birincisi, üretim araçlarının özel mülkiyet halinde olması ki, bu koşul ilkel toplumun dağılma döneminde ortaya çıkmıştır. İkincisi, emek gücü metaya dönüşmüştür, ki bu dönüşüm feodal toplumun dağılma dönemine rastlar.

Basit meta üreticisi kararsızdır; köylü ve el sanatçıları arasında daima farklılaşma yaşanır. Bazıları (azınlık) zenginleşirken, bazıları da (çoğunluk) mevcut durumu kaybederek yoksullasır. Yukarıda belirtilen koşullar içinde, bu süreçler, kent ve kırdaki burjuvazinin ve işçi sınıfının ortaya çıkmasına yarar.

Kapitalist meta üretimi, basit meta üretiminde olduğu gibi, toplumsal işbölümü ve üretim araçlarının özel mülkiyeti üzerine kurulmuştur. Ama üretim araçları sahibinin kişisel emeğı değil, ücretli emeğın, üretim araçları sahibi tarafından sömürülmesi üzerine kurulmuştur. Kapitalist meta üretiminde üretim araçları ve paranın sahibi üretimde bulunmaz. Üretim araçlarını çalıştıran emek gücünü parayla satın alır. Emek gücünün metaya dönüşmesi, kapitalizmde, meta üretiminin yeni bir gelişme kazanması ve evrensel hale gelmesi demektir. Meta

değişimi "Burjuva toplumunun binlerce kez karşılaştığı en basit alışla gelen, en temel, en genel ve en olağan ilişkiyi oluşturur."

Basit meta üretimi ile kapitalist meta üretiminin belirleyici ortak yanları:

- Toplumsal işbölümü
- Üretim araçları üzerinde özel mülkiyet
- Ürünlerin satış amacıyla üretilmesi

- Ürünlerin kendiliğindenliği ve anarşik karakteri

Farklı yanlar:

Basit meta üretimi:

- Üretim araçları doğrudan üreticiye aittir.
- Ürün üreticinin kişisel emeği ile üretilir.
- Ürün üreticiye aittir.
- İşgücü meta değildir.
- Basit meta üretimi, üretimin genel biçimine dönüşmez.

Kapitalist meta üretimi:

- Üretim araçları kapitalistlere aittir.
- Ürün, üretim araçlarına sahip olmayan ücretli işçiler tarafından üretilir.
- Ürün kapitaliste aittir.
- Emek gücü metadır.
- Kapitalist meta üretimi genel karakter gösterir.

Sayfa 11'ni devamı

Ulusal cephenin oluşumu doğrultusunda izlenmesi gereken doğru politika; "Cepheye giden yolda, reformizme, bölücülüğe, ve 'sol' sekterliğe karşı tüm ulusal kurtuluşçu güçlerin birliğini adım adım örmek için ilkeli, kararlı ama esnek bir politika gütmek gerekiyor." (4)

Sömürge ülkelerde ulusal kurtuluş hareketinin birliği için en doğru ve önemli araç cephesel birliktir. Emperyalizmin ve bölge gerici devletlerinin

çıklarına uygun olarak dört parçaya bölünüp sömürgeleştirilen ülkemiz Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim sürecinin tarihsel olarak dayattığı görev, her parçada ulusal demokratik cephenin oluşturulması ve cepheler arasında üst düzeyde bir organizasyonun örgütlenmesidir.

Bugün "Ulusal çıkarlar etrafında birleşmenin önüne engel olarak çıkan yapay ayrılıkları" aşmak ve ulusal demokratik bir cepheyi oluşturmak için Kuzey Kürdistanlı tüm devrimci demokrat, yurtsever ve sosyalist güçler

üzerine düşen görevleri yerine getirebilirler.

Acil bir görev olan ulusal demokratik cephenin inşası için ileri!

Kaynaklar

- 1- Vatan Güneşi S.3 sayfa 23
- 2- Heviya Gel S.17
- 3- Le Duan, Vietnam Devrimi, Bilim ve Sos. yay.
- 4- Vatan Güneşi S.1 sayfa 34

ÇIKTI

HASAN YILDIZ

AŞİRETEN ULUSALLIĞA DOĞRU

KÜRTLER

- Politik Felsefe Açısından Kürt Toplumunun Kritiği -

Heviya Gel Yayınları

ÇIKTI

ÇIKTI

Bu gelişim sonucu, taşlı ayaklanma ile siyasi önder FKÖ daha da haklı ve güçlü bir konumda siyasi atağa geçmiştir. Ancak ABD, uluslararası platformlarda FKÖ'nün ve dolayısıyla Filistin halkının lehine değişen bu üstünlüğü frenlemek, İsrail'in ve kendisinin içinde bulunduğu tecritten kurtulmak, aynı zamanda İntifada'yı kırma yada denetliyebilme amacıyla onlarca "barış" planı sunmuş veya işbirlikçisi Arap yönetimlerine sundurmuştur. Ne var ki, Filistin halkının, tek ve meşru temsilcisi FKÖ'yü, bağımsız devleti dahil tüm ulusal haklarını tanımayan planların İntifada kayasına çarptığı ve de çarpacağı artık kesin bir açıklık kazanmıştır.

Filistin halkının son iki yıllık İntifada sürecinde verdiği; 1000'e yakın şehit, 48 000 yaralı, 7 000 sakat, 60 000 tutuklu ve onlarca milyon dolarlık ekonomik kayıplara rağmen, ulusal temel haklarını bir yana bırakıp işgalci siyonist İsrail'le uzlaşması beklenemez.

Bugüne kadar sunulan teslimiyetçi, uzlaşmacı planların savunucuları yanısıra, reformist güçler de devreye girip, dünyamızdaki yeni değişimlere sığınarak, "nükleer savaş tehlikesi" ya da "bölgesel istikrarı koruma" gerekçeleriyle, savaşta doğup büyüyen ve yaşamında istikrar yüzü görmeyen Filistin halkına ve devrimcilerine baskı yaparak haklı devrimci savaşımından vazgeçirmeye çalışmaktadır. Ancak, bu tür girişimlerin tehlikesini kavrayan Filistin halkı, bu güç ve anlayışlara en iyi cevabını, İntifada'yı sürdürüp daha da güçlendirmekle verdiği görülmektedir.

Çağımızın yeni değişimlerini dikkate alan devrimci güçler olarak, gerçek yenilenmenin, eğemen ve sömürgeci güçlerle sınıfsal ve ulusal temelde uzlaşarak değil, aksine, barış, demokrasi, ulusal ve toplumsal kurtuluş için devrimci mücadeleyi Filistinde İntifada hareketinde olduğu gibi, yükselterek yeni ve üstün biçimlerle sürdürmekle mümkün olabileceğine inanmaktayız.

Aşağıda imzaları bulunan, Türkiye ve Kuzey Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi veren, devrimci-yurtsever parti ve örgütler olarak, Filistin halk ayaklanmasını III. yılında yeniden coşkuyula selamlarken, ülkemizde ve bölgemizdeki diğer tüm devrimci, demokrat yurtsever güçleri şanlı İntifada'yı, israil siyonizmine ve destekçisi ABD emperyalizmine karşı, zafere kadar daha aktif desteklemeye çağırıyoruz. 5.12.1989

- Yaşasın Filistin halkının şanlı ayaklanması!
- Kahrolsun emperyalizm ve siyonizm!

DEV-SOL K.U.K. TEVGER TKEP TSK

Ayrıca, DEV-SOL, TEVGER, TKEP ve TSK imzalı ortak bir kartpostal basıp dağıtarak ayaklanmanın 3. yılını kutlama çalışmalarını yürüttüler.

Aynı tarihlerde, "Filistin Arap halkının ayaklanmasıyla dayanışma komitesi" en geniş güçlerin katılımıyla ortak bir bildiri dağıttı.

6.12.1989 tarihinde ise, komite tarafından bir seminer düzenlendi. Seminerde;

1- Filistin mücadelesinde "İntifada" (ayaklanam)

2- "İntifada" ve sağlıklı siyasi program. Konuları işlendi.

7.12.1989 tarihinde filistin mülteci kamplarında bir miting düzenlendi. Mitinge yüzbinlerce filistinli göçmen katıldı ve "intifada"yı destekler sloganlar haykırdı.

Son olarak "Komite"; 8.12.1989 tarihinde, bir festival düzenledi. Festivalde, Bahreyn Kurtuluş cephesi'nin sözcüsü komite adına açış konuşmasını yaptı. Ardından Lübnan Komünist Partisi Genel Sekreteri Corc Havi,

Fettah intifada lideri Ebu Musa ve Mısır Nasırcı Arap Sosyalist Partisi adına bir temsilci birer konuşma yaptılar. Konuşmacılar "İntifada"nın devam ettirilmesinin gerekliliğine ve önemine değindiler ve Lübnan'daki gelişmelere dikkat çektiler. Tüm bu eylemlere TSK ve diğer Türkiyeli ve K.Kürdistanlı güçlerde katıldılar.

**Alan Kurmanc
Ortadoğu.**

Filistin halkının "İntifada" -ayaklanma-sı 3. yılına girerken, Ortadoğu'da coşkuyla kutlandı

5.12.1989 tarihinde Kurtuluş hareketi Komitesi'nin çağrısıyla; "ayaklanmanın" 3. yılına girişi nedeniyle bir toplantı yapıldı. Toplantıya Türkiye ve Kuzey Kürdistan'dan şu örgütler katıldı: TSK, PKK, DEV-SOL, TKEP. Toplantıda, Kurtuluş hareketleri "Filistin Arap halkının ayaklanmasıyla ilgili dayanışma komitesi" adlı bir komite oluşturdu. Komite ilk etapta, direnişi sembolize eden ve komitenin imzasını taşıyan bir afiş bastırıldı ve Filistin halkının ayaklanmasıyla ilgili dayanışma haftası düzenlendi.

Yine 5.12.1989 tarihinde biraraya gelen DEV-SOL, KUK, TEVGER, TKEP, TSK ortak bir bildiri yayınlayarak Filistin halkının ayaklanması ile dayanışma içinde olduklarını dile getirdiler.

Ortak bildiri:

FİLİSTİN HALKININ TAŞLI AYAKLANMASINI III. YILINDA SELAMLİYORUZ

8.12.1987 Tarihinde Filistin halk kitlelerinin, işgalci siyonist İsrail güçlerine karşı taşlı, sopalı coşkulu gösterileriyle başlayan şanlı halk ayaklanması III. yılına daha kararlı, daha görkemli, büyük itibar ve kazanımlarla girmektedir.

İsrail işgalci yönetimine karşı, yarım asıra yaklaşan ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesinin değer ve birikimleri üzerinde patlak veren İNTİFADA hareketi, Filistin ulusal kurtuluş devrimi sürecinde nitel bir değişim ve yeni bir mücadele atılım döneminin başlangıcı olmuştur.

İntifada, daha ilk günden kendisine temel aldığı istemler, yeni mücadele taktikleri ve örgütlenme biçimleriyle alışla gelmiş mücadele deney ve birikimlerini zenginleştirerek Filistin devrimine yeni bir dinamizm kazandırmış, Filistin davasını yeniden uluslararası kamuoyunun dikkat merkezine oturtmuştur.

İki yıldan buyana işgal edilmiş topraklarda, FKÖ'ye bağlı birleşik ulusal yönetim önderliğinde, güçlenerek devam eden İntifada, ABD emperyalizminin direkt ve açık desteğiyle en modern askeri araç ve gereçleriyle donanan İsrail siyonist güçlerinin her türlü çağdışı baskı ve şiddet saldırılarına rağmen, gelişimi durdurulamamış, aksine daha güçlenerek, kurtuluş mücadeleleri tarihinde en uzun halk ayaklanması ünvanını kazanmıştır.

İntifada, Filistin halkının; kendi kaderini tayin etme, geri dönme ve bağımsız devletini kurma gibi temel ulusal haklarının tanınması talepleri zemininde haklı ve meşru direnişi ve mücadele azmi karşısında acze düşen İsrail işgalci yönetiminin başvurduğu; öldürme, yaralama, tutuklama, işkence, sürgün, mal-mülke el koyma, askeri ve ekonomik kuşatma, vb. uygulamalarıyla dünya kamuoyu önünde çirkef yüzü ve vahşetini sergileyerek tecrit edilmiştir

Yazışma Adresi:
Pox 34055
100 26 Stockholm/Sweden

Postgiro
Héviya Gel-149796-5
Stockholm/Sweden

Abone şartları:
Bir yıllık-35 DM.
120 İsveç Kronu

Författares Bokmaskin
Stockholm, 1989